

Cauza C-601/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

13 noiembrie 2020

Instanța de trimitere:

Tribunal d'arrondissement (Luxemburg)

Data deciziei de trimitere:

13 octombrie 2020

Reclamantă:

SOVIM SA

Pârât:

Luxemburg Business Registers

Ordonanța în materie comercială 2020TALCH02/01568, în temeiul articolului 7 alineatul (3) și al articolului 15 alineatul (5) din loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs [Legea din 13 ianuarie 2019 de instituire a unui Registru al beneficiarilor reali] (denumit în continuare „RBE”)

[*omissis*]

În cauza [*omissis*]

d i n t r e:

Societatea pe acțiuni **SOVIM SA**, stabilită și cu sediul social în L-2449 Luxemburg, [*omissis*];

reclamantă [*omissis*]

și:

grupul de interes economic **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS**, prescurtat **LBR**, stabilit în L-1468 Luxemburg [*omissis*]

pârât, [*omissis*]

[*omissis*]

După ascultarea concluziilor mandatarilor părților în ședința din 13 octombrie 2020, [*omissis*]

Am pronunțat, în ședința publică de la această dată, **[OR 2]**

următoarea **o r d o n a n ț ă**:

Situația de fapt

Prin scrisoarea din 12 august 2019, adresată Registre des bénéficiaires effectifs [Registrul beneficiarilor reali] (denumit în continuare „RBE”), societatea pe acțiuni SOVIM SA a depus o cerere de limitare a accesului la informațiile referitoare la beneficiarul său real în temeiul articolului 15 din loi du 15 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs [Legea din 15 ianuarie 2019 de instituire a unui Registru al beneficiarilor reali (denumită în continuare „legea”).

Prin scrisoarea recomandată din 6 februarie 2020, administratorul RBE, grupul de interes economic LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER (denumit în continuare „LBR”) a respins această cerere.

[*omissis*]

Pretențiile și motivele părților

SOVIM solicită, în principal, să se constate că articolele 12 și/sau 15 din lege încalcă drepturile la respectarea vieții private și de familie, la protecția datelor și/sau la o cale de atac efectivă și, în consecință, să se lase neaplicate aceste dispoziții și să se declare că informațiile furnizate de SOVIM în temeiul articolului 3 din lege nu vor putea fi accesate public la RBE.

În subsidiar, aceasta solicită tribunalului să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „CJUE”) [*omissis*] întrebările care se impun.

Cu titlu și mai subsidiar, aceasta solicită să se constate că există în speță un risc disproporționat în sensul articolului 15 primul paragraf din lege și, în consecință, să se impună LBR să limiteze accesul la informațiile prevăzute la articolul 3 din

lege și să se dispună depunerea hotărârii care urmează să fie pronunțată în dosarul SOVIM deținut la LBR.

În susținerea cererii, SOVIM arată că acordarea accesului public la identitatea și la datele cu caracter personal ale beneficiarului economic transmise RBE ar încălca dreptul la protecția vieții sale private și de familie, astfel cum este prevăzut la articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, la articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 11 alineatul (3) din Constituție.

Aceasta consideră că scopul urmărit de Directiva 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (denumită în continuare „Directiva 2015/849”), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2018/843, pe baza căreia a fost introdusă legea în legislația luxemburgheză, constă în identificarea beneficiarilor reali ai societăților utilizate [OR 3] în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și în siguranța relațiilor comerciale și încrederea în piețe.

Or, nu s-ar fi stabilit în ce mod accesul publicului fără niciun fel de control la datele conținute în RBE ar permite atingerea acestor obiective. Dimpotrivă, ar fi vorba despre o ingerință gravă și disproporționată în viața privată a beneficiarilor reali, incompatibilă cu textele citate anterior.

SOVIM consideră și că accesul public la RBE ar constitui o încălcare a articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care are același înțeles și același domeniu de aplicare ca articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului. Faptul de a face RBE public ar fi o ingerință suplimentară inutilă, întrucât aceasta nu ar face mai eficientă combaterea spălării banilor decât în cazul unui acces limitat la autorități.

[omissis] [Considerații de drept constituțional național]

SOVIM continuă afirmând că accesul oferit publicului la datele cu caracter personal conținute în RBE ar constitui o încălcare a unei serii de principii fundamentale enunțate în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”).

S-ar aduce astfel atingere principiului reducerii la minimum a datelor, prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din RGPD, nu numai în ceea ce privește volumul datelor accesibile, ci și în ceea ce privește însuși accesul publicului la aceste date, în special în măsura în care acest acces nu ar fi necesar pentru a duce la bun sfârșit scopul urmărit de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

Accesul publicului la datele RBE ar fi de asemenea contrar articolului 25 din RGPD, care impune punerea în aplicare a unor măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a asigura că, în mod implicit, sunt prelucrate numai date cu caracter personal care sunt necesare pentru fiecare scop specific al prelucrării.

SOVIM consideră în continuare că accesul public la RBE ar constitui o încălcare a articolelor 14-22 din RGPD.

Se reproșează legiuitorului luxemburghez că nu a pus în aplicare măsuri de securitate pentru a cunoaște identitatea oricărei persoane care solicită accesul la informațiile furnizate de RBE, în special prin cerința unei înscrieri pe pagina de internet a RBE pentru a putea avea acces la datele înregistrate. SOVIM consideră de asemenea că faptul de a nu impune un interes legitim pentru consultarea datelor RBE ar fi contrar voinței legiuitorului european.

SOVIM afirmă că ar exista o încălcare a principiului limitării datelor prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din RGPD, în măsura în care nu se poate garanta că datele care figurează în RBE care pot fi consultate de public nu sunt utilizate în scopuri determinate, explicite și legitime. **[OR 4]**

SOVIM se întemeiază și pe articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care ar fi încălcat de liberul acces al publicului la datele personale ale beneficiarilor reali.

În sfârșit, SOVIM ridică problema respectării articolului 6 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, care acordă un drept la o cale de atac efectivă într-un termen rezonabil, în condițiile în care, pe de o parte, LBR ar dispune de un termen nedeterminat pentru a lua o decizie cu privire la cererea de limitare a accesului, iar, pe de altă parte, calea de atac împotriva deciziei LBR trebuie să intervină în termen de 15 zile de la notificarea deciziei de refuz, sub sancțiunea decăderii.

Același drept ar fi, pe de altă parte, garantat de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În ceea ce privește fondul, SOVIM consideră că beneficiarul său real ar fi supus unui risc disproporționat grav, real și actual, întrucât ar exista un risc de răpire a beneficiarului real și a familiei sale, care se deplasează sau locuiește pe continentul african, în special în Africa de Est, unde răpirile de persoane facilitate de grupuri teroriste pentru a obține o răscumpărare ar fi în continuă creștere.

Prin urmare, cererea de limitare a accesului ar trebui admisă.

În ședința din 13 octombrie 2020, SOVIM solicită tribunalului, înaintea oricărui alt progres în cauză, să adreseze CJUE o serie de întrebări preliminare.

[omissis]

LBR, în calitate de administrator al RBE, nu a adoptat o poziție cu privire la fondul cauzei și lasă la aprecierea instanței decizia cu privire la întrebările preliminare propuse de SOVIM.

Apreciere

Potrivit articolului 15 alineatul 1 din lege, *„o entitate înregistrată sau un beneficiar real poate solicita, de la caz la caz și în circumstanțele excepționale de mai jos, pe baza unei cereri motivate corespunzător adresate administratorului, să limiteze accesul la informațiile prevăzute la articolul 3 numai la autoritățile naționale, la instituțiile de credit și la instituțiile financiare, precum și la executorii judecătorești și la notarii care acționează în calitate de funcționar public, atunci când acest acces ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau când beneficiarul real este un minor sau o altă persoană lipsită de capacitate”*.

Acest articol determină LBR și, în cazul unei acțiuni împotriva unei decizii de refuz, magistratul care prezidează chambre commerciale du tribunal d'arrondissement [camera comercială a tribunalului districtual], să analizeze, de la caz la caz, luând, așadar, în considerare elemente subiective, existența unor circumstanțe excepționale care justifică o restricție privind accesul la RBE. **[OR 5]**

Este necesar să se constate că, luând în considerare ordonanța din 24 ianuarie 2020, [omissis] Tribunal d'arrondissement [tribunalul districtual] [omissis] a adresat deja mai multe întrebări preliminare în cadrul unei cauze introduse în aceleași scopuri, privind interpretarea noțiunilor de „circumstanțe excepționale”, de „risc” și de „disproporționat” în contextul legii, după cum urmează:

[omissis]

[omissis] **[OR 6]** [omissis]

[omissis]

[omissis] **[OR 7]** [omissis]

[Modul de redactare a întrebărilor preliminare adresate Curții în cauza C-37/20]

Întrebările preliminare propuse de SOVIM în prezenta procedură ridică și alte problematice.

Potrivit articolului 3 din lege, *„următoarele informații privind beneficiarii reali ai entităților înregistrate trebuie să fie înscrise și păstrate în Registrul beneficiarilor reali:*

1° numele;

2° prenumele;

3° cetățenia/cetățeniile;

4° ziua nașterii;

5° luna nașterii;

6° anul nașterii;

7° locul nașterii;

8° țara de reședință;

9° adresa privată exactă sau adresa profesională exactă care menționează:

a) pentru adresele din Marele Ducat al Luxemburgului: reședința obișnuită care figurează în registre national des personnes physiques [Registrul Național al Persoanelor Fizice] sau, pentru adresele profesionale, localitatea, strada și numărul imobilului care figurează în Registre national des localités et des rues [Registrul Național al Localităților și Străzilor], astfel cum este prevăzut la articolul 2 litera g) din loi modifiée du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie [Legea modificată din 25 iulie 2002 privind reorganizarea administrației cadastrale și topografice], precum și codul poștal;

b) pentru adresele din străinătate: localitatea, strada și numărul imobilului din străinătate, codul poștal și țara;

10° pentru persoanele înscrise în Registrul Național al Persoanelor Fizice: numărul de identificare prevăzut de loi modifiée du 19 juin 2013 relative à l'identification des personnes physiques [Legea modificată din 19 iunie 2013 privind identificarea persoanelor fizice];

11° pentru persoanele nerezidente care nu sunt înscrise în Registrul Național al Persoanelor Fizice: un număr de identificare străin;

12° natura interesului generator de beneficii deținut;

13° amploarea interesului generator de beneficii deținut.”

În conformitate cu articolul 11 din lege, toate informațiile menționate mai sus sunt accesibile autorităților naționale în exercitarea misiunilor lor, în timp ce, în temeiul [OR 8] articolului 12, accesul la informațiile menționate la articolul 3 alineatul 1 punctele 1°-8°, 12° și 13° se acordă oricărei persoane.

Articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, privind dreptul la respectarea vieții private și de familie, prevede următoarele:

„1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.”

Pe de altă parte, articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „cartă”) prevede că *„[o]rice persoană are dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor”*.

Potrivit articolului 52 din cartă:

„(1) Orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin prezenta cartă trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

(2) Drepturile recunoscute prin prezenta cartă care fac obiectul unor dispoziții prevăzute de tratate se exercită în condițiile și cu respectarea limitelor stabilite de acestea.

(3) În măsura în care prezenta cartă conține drepturi ce corespund unor drepturi garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca și cele prevăzute de convenția menționată. Această dispoziție nu împiedică dreptul Uniunii să confere o protecție mai largă.”

Prin urmare, se ridică problema dacă accesul publicului larg la anumite date care figurează în RBE este compatibil cu dispozițiile enunțate mai sus și în special cu cartă, astfel încât este necesar să se trimită CJUE întrebările preliminare al căror conținut este precizat în dispozitivul prezentei ordonanțe.

Articolul 5 din RGPD, privind principiile legate de prelucrarea datelor cu caracter personal, are următorul cuprins:

„(1) Datele cu caracter personal sunt:

(a) prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată [OR 9] («legalitate, echitate și transparență”);

- (b) *colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; prelucrarea ulterioară în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice nu este considerată incompatibilă cu scopurile inițiale, în conformitate cu articolul 89 alineatul (1) («limitări legate de scop»);*
 - (c) *adevrate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate («reducerea la minimum a datelor»);*
 - (d) *exacte și, în cazul în care este necesar, să fie actualizate; trebuie să se ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte, având în vedere scopurile pentru care sunt prelucrate, sunt șterse sau rectificate fără întârziere («exactitate»);*
 - (e) *păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor în care sunt prelucrate datele; datele cu caracter personal pot fi stocate pe perioade mai lungi în măsura în care acestea vor fi prelucrate exclusiv în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, în conformitate cu articolul 89 alineatul (1), sub rezerva punerii în aplicare a măsurilor de ordin tehnic și organizatoric adecvate prevăzute în prezentul regulament în vederea garantării drepturilor și libertăților persoanei vizate («limitări legate de stocare»);*
 - (f) *prelucrate într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare («integritate și confidențialitate»).*
- (2) *Operatorul este responsabil de respectarea alineatului (1) și poate demonstra această respectare («responsabilitate»).*”

La lectura acestui text se ridică în mod legitim problema dacă accesul acordat publicului la datele care figurează în RBE permite garantarea respectării acestor dispoziții.

În consecință, trebuie să se sesizeze CJUE cu întrebările preliminare al căror conținut este precizat în dispozitivul prezentei ordonanțe. [OR 10]

SOVIM ridică de asemenea problema compatibilității articolului 15 din lege cu cerința de a prevedea o cale de atac efectivă, întrucât termenul de 15 zile prevăzut ar fi extrem de scurt și, prin urmare, ar încălca articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului.

Articolul 15 din lege prevede că „(2) *Administratorul limitează în mod provizoriu accesul la informațiile menționate la articolul 3 numai la autoritățile naționale de*

la primirea cererii până la notificarea deciziei sale și, în cazul respingerii cererii, pentru o perioadă suplimentară de 15 zile. În cazul unei acțiuni împotriva unei decizii de refuz, limitarea accesului la informații se menține până când decizia de refuz nu mai este supusă căilor de atac. [...]

(4) Un aviz privind limitarea accesului la informații și data deciziei aferente este publicat în Registrul beneficiarilor reali de către administratorul său.

(5) Orice persoană interesată care urmărește să conteste o decizie a administratorului adoptată în temeiul alineatului (2) sau (3) poate introduce o cale de atac în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (3) împotriva deciziei respective în termen de 15 zile de la publicarea avizului menționat la alineatul (4).”

Rezultă că termenul de introducere a acțiunii începe să curgă de la publicarea avizului, iar nu de la comunicarea deciziei către beneficiarul economic.

Pe de altă parte, nu s-a stabilit în ce măsură termenul de introducere a acțiunii de 15 zile, aplicabil și în alte moduri, trebuie considerat insuficient în raport cu articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Prin urmare, nu este necesar să se adreseze CJUE o întrebare preliminară în această privință.

Pentru aceste motive:

[omissis] [T]ribunal d'arrondissement de Luxembourg [Tribunalul Districtual din Luxemburg], statuând în contradictoriu,

[omissis]

suspendă judecarea cauzei și adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări:

Întrebarea nr. 1

Articolul 1 punctul 15 litera (c) din Directiva (UE) 2018/843, care modifică articolul 30 alineatul (5) primul paragraf din Directiva (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, în sensul că impune statelor membre să permită, în orice caz, **[OR 11]** accesul la informațiile privind beneficiarii reali oricărui membru al publicului larg, fără justificarea unui interes legitim, este valid

a. în lumina dreptului la respectarea vieții private și de familie garantat de articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („**carta**”),

interpretat în conformitate cu articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, ținând seama de obiectivele enunțate, printre altele, în considerentele (30) și (31) ale Directivei 2018/843 privind în special combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului; și

b. în lumina dreptului la protecția datelor cu caracter personal garantat de articolul 8 din cartă în măsura în care urmărește printre altele să garanteze prelucrarea datelor cu caracter personal în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată, limitarea finalităților colectării, prelucrării și reducerii la minimum a datelor?

Întrebarea nr. 2

1. Articolul 1 punctul 15 litera (g) din Directiva 2018/843 trebuie interpretat în sensul că circumstanțele excepționale, la care face referire, în care statele membre pot prevedea excepții de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, atunci când accesul publicului larg ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare, pot fi constatate numai în cazul în care se face dovada unui risc disproporționat de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare de fonduri, de hărțuire, de violență sau de intimidare care este excepțional – amenințând efectiv persoana particulară a beneficiarului real -, grav, real și actual?

2. În cazul unui răspuns afirmativ, articolul 1 punctul 15 litera (g) din Directiva 2018/843 astfel interpretat este valid în lumina dreptului la respectarea vieții private și de familie garantat de articolul 7 din cartă și a dreptului la protecția datelor cu caracter personal garantat la articolul 8 din cartă?

Întrebarea nr. 3

1. Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”) care impune prelucrarea datelor în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată trebuie interpretat în sensul că nu se opune

a. ca datele cu caracter personal ale unui beneficiar real înscrise într-un registru al beneficiarilor reali, constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2015/849, astfel cum a fost modificat de articolul 1 punctul 15 din Directiva 2018/843, să fie accesibile publicului larg fără un control sau justificare din partea oricărui membru al publicului și fără ca persoana vizată (beneficiarul real) să poată ști cine a avut acces la aceste date cu caracter personal care o privesc; și nici **[OR 12]**

b. ca operatorul unui asemenea registru al beneficiarilor reali să acorde acces la datele cu caracter personal ale beneficiarilor reali unui număr nelimitat și indeterminabil de persoane?

2. Articolul 5 alineatul (1) litera (b) din RGPD care impune limitarea scopurilor trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca datele cu caracter personal ale unui beneficiar real înscrise într-un registru al beneficiarilor reali, constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2015/849, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 punctul 15 din Directiva 2018/843, să fie accesibile publicului larg fără ca operatorul acestor date să poată garanta ca datele respective să fie utilizate exclusiv în scopul pentru care au fost colectate, și anume, în esență, combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, scop pentru care publicul larg nu este organul responsabil să îi asigure respectarea?

3. Articolul 5 alineatul (1) litera (c) din RGPD care impune reducerea la minimum a datelor trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, prin intermediul unui registru al beneficiarilor reali constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2015/849, astfel cum a fost modificat de articolul 1 punctul 15 din Directiva 2018/843, publicul larg să aibă acces, pe lângă numele, luna și anul nașterii, cetățenia și țara de reședință ale unui beneficiar real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut de el, și la data și locul nașterii sale?

4. Articolul 5 alineatul (1) litera (f) din RGPD care stabilește că prelucrarea datelor trebuie efectuată într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale, garantând astfel integritatea și confidențialitatea acestor date, nu se opune accesului nelimitat și necondiționat, fără un angajament privind confidențialitatea datelor cu caracter personal ale beneficiarilor reali disponibile în registrul beneficiarilor reali constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2015/849, astfel cum a fost modificat de articolul 1 punctul 15 din Directiva 2018/84?

5. Articolul 25 alineatul (2) din RGPD, care asigură protecția datelor în mod implicit și în temeiul căruia, printre altele, datele cu caracter personal nu trebuie să poată fi accesate, fără intervenția persoanei, de un număr nelimitat de persoane, trebuie interpretat în sensul că nu se opune

a. ca un registru al beneficiarilor reali constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva 30 din Directiva 2015/849, astfel cum a fost modificat de articolul 1 punctul 15 din Directiva 2018/843, să nu impună înregistrarea pe pagina de internet a registrului respectiv a membrilor publicului larg care consultă datele cu caracter personal ale unui beneficiar real; nici

b. ca vreo informație privind consultarea datelor cu caracter personal ale unui beneficiar real înscrise într-un asemenea registru să fie comunicată beneficiarului real respectiv; și nici

c. ca vreo restricție privind amploarea și accesibilitatea datelor cu caracter personal în cauză să fie aplicabilă în raport cu scopul prelucrării lor? **[OR 13]**

6. Articolele 44-50 din RGPD care supun unor condiții stricte transferul de date cu caracter personal către o țară terță trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca asemenea date ale unui beneficiar real înscrise într-un registru al beneficiarilor reali constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2015/849, astfel cum a fost modificat de articolul 1 punctul 15 din Directiva 2018/84, să poate fi accesate în orice caz de orice membru al publicului larg, fără a justifica un interes legitim și fără limitări în ceea ce privește localizarea acestui public?

[omissis]

DOCUMENT DE LUCRU